Oplegger kaartmateriaal Omgevingsvisie

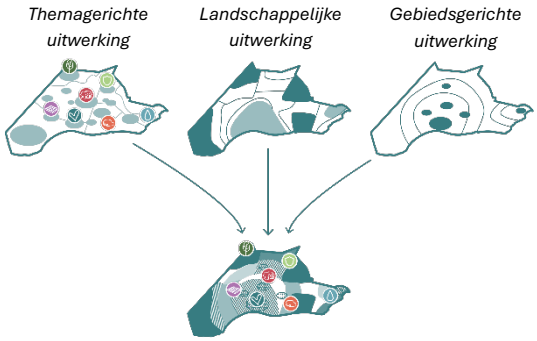
Behorende bij de Omgevingsvisie Nederweert (Ontwerp, november 2026)

Voor de Omgevingsvisie Nederweert zijn een themagerichte, landschappelijke en gebiedsgerichte uitwerking opgesteld. De begrenzingen van de landschapstypen en deelgebieden sluiten daarbij niet altijd één-op-één aan op de aanduidingen uit de Provinciale Omgevingsvisie of andere bovenliggende beleidskaders. Deze memo licht toe hoe deze begrenzingen tot stand zijn gekomen, hoe zij zich verhouden tot het provinciale, nationale en Europese beleid en welke afwegingen hieraan ten grondslag liggen. Daarnaast wordt toegelicht hoe de verschillende kaarten binnen de Omgevingsvisie moeten worden geïnterpreteerd en in samenhang moeten worden gelezen.

De memo geeft daarmee antwoord op de volgende vragen:

- ***Hoe zijn de landschapstypen en deelgebieden begrensd?***
- ***Hoe verhouden deze begrenzingen zich tot provinciale, nationale en Europese beleidskaders?***
- ***Waarom wijken de gemeentelijke begrenzingen op onderdelen af van provinciale aanduidingen?***
- ***Leiden deze keuzes tot andere ontwikkelrichtingen of aanvullende beperkingen?***
- ***Hoe moeten de verschillende kaarten en begrenzingen binnen de Omgevingsvisie worden gelezen?***

De Omgevingsvisie Nederweert is een strategische visie op de fysieke leefomgeving. De kaarten in de visie zijn geen bestemmings- of beperkingenkaarten, maar geven ontwikkelrichtingen weer voor toekomstige ruimtelijke keuzes. Binnen de Omgevingsvisie is gekozen voor een integrale benadering. Ontwikkelingen worden niet langer sectoraal beoordeeld, maar in samenhang met landschap, natuur, water, landbouw, economie, wonen en leefomgevingskwaliteit. Daarbij geldt het landschap als vertrekpunt voor ruimtelijke ontwikkelingen. Vanuit deze gedachte zijn drie samenhangende uitwerkingen opgesteld: de themagerichte uitwerking, de landschappelijke uitwerking en een gebiedsgerichte uitwerking.

Themagerichte uitwerking

De themagerichte uitwerking beschrijft onderwerpen zoals wonen, werken, mobiliteit, natuur, water, klimaat, milieu en gezondheid. Daarbij worden fysieke en sociaal-maatschappelijke aspecten van de leefomgeving nadrukkelijk in samenhang beschouwd.

Per thema wordt ingegaan op relevante ontwikkelingen, beleidskaders, de huidige situatie en de opgaven voor Nederweert. Op basis daarvan wordt een ambitie geformuleerd en vertaald naar een themakaart met een globale, indicatieve uitwerking van de richtinggevende uitspraken. Deze uitspraken vormen het inhoudelijke kader voor toekomstige ontwikkelingen binnen de gemeente.

Landschappelijke uitwerking

De landschappelijke uitwerking vormt het ruimtelijke fundament van de Omgevingsvisie Nederweert. De indeling is gebaseerd op de logica van bodem, water, landschap en cultuurhistorie en is afkomstig uit het Inspiratiekader Vitaal Buitengebied Nederweert (vastgesteld in juni 2024). De landschapstypen geven inzicht in de ontstaansgeschiedenis, karakteristieken en ruimtelijke identiteit van het landschap en vormen de basis voor de landschappelijke ontwikkelrichtingen binnen de Omgevingsvisie Nederweert.

De landschappelijke uitwerking sluit inhoudelijk voor een groot deel aan op de gebiedspaspoorten uit de Provinciale Omgevingsvisie. Zowel de provinciale gebiedspaspoorten als de gemeentelijke landschapstypen zijn gebaseerd op de kenmerken, kwaliteiten en ontstaansgeschiedenis van het landschap en zijn gericht op het behouden, herstellen en versterken van de identiteit van gebieden. Ook sluiten zij aan bij de uitgangspunten van de Nationale Omgevingsvisie en de Provinciale Omgevingsvisie, waarin gebiedsidentiteit, omgevingskwaliteit en het werken vanuit de kenmerken van een gebied centraal staan.

De begrenzingen van de landschapstypen in de Omgevingsvisie Nederweert komen echter niet overeen met de provinciale gebiedspaspoorten. Hiervoor is bewust gekozen. De begrenzingen sluiten aan bij het Inspiratiekader Vitaal Buitengebied Nederweert, dat tot stand is gekomen voordat de gebiedspaspoorten onderdeel werden van de Provinciale Omgevingsvisie. Daarmee is gekozen voor continuïteit in het gemeentelijke beleid en het voortbouwen op een reeds vastgestelde landschappelijke uitwerking. Daarnaast is gekozen voor een abstrahering van de provinciale indeling, waarbij de nadruk ligt op de voor Nederweert onderscheidende landschappelijke hoofdstructuren. Hierdoor ontstaat een op gemeentelijk schaalniveau toepasbare landschappelijke uitwerking.

Dit komt onder meer tot uitdrukking in het landschapstype *'nat(uur) productieland'*, dat niet als zelfstandig gebiedspaspoort voorkomt binnen de Provinciale Omgevingsvisie, maar voortkomt uit het Inspiratiekader Vitaal Buitengebied en specifiek invulling geeft aan de overgangsgebieden tussen natuur, water en landbouw die kenmerkend zijn voor delen van Nederweert.

Daarnaast zijn rondom de kernen verschillende *'waardevolle velden'* aangeduid. Deze velden vervullen een belangrijke rol in het behoud van de karakteristieke openheid, de herkenbare landschappelijke structuur en de agrarische gebruiksfunctie van het buitengebied. Binnen deze gebieden staat het behouden van de open ruimte centraal en is nieuwe solitaire bebouwing in beginsel niet wenselijk. Zo blijft de leesbaarheid van het waardevolle historische veldenlandschap behouden.

De aanduiding van waardevolle velden betekent niet dat overige velden (landschappelijk) minder waardevol zijn. De aangewezen waardevolle velden vertegenwoordigen echter de meest kenmerkende en kwetsbare open ruimten rondom de kernen, waar het behoud van het bestaande agrarische landschap nadrukkelijk prioriteit krijgt. In andere delen van de velden bestaat meer ruimte om, aan de hand van de ontwikkelrichting, invulling te geven aan gemeentelijke opgaven, zoals woningbouw, bedrijvigheid of andere maatschappelijke ontwikkelingen.

De aanduiding biedt daarmee niet alleen duidelijkheid over de gewenste ruimtelijke ontwikkeling, maar draagt ook bij aan het behoud van een toekomstbestendige agrarische bedrijfsvoering en het voorkomen van verdere verspreiding van bebouwing vanuit de kernen in het omliggende landschap.

Zowel de provinciale gebiedspaspoorten als de gemeentelijke landschapstypen zijn primair bedoeld om richting te geven aan ruimtelijke ontwikkelingen vanuit de identiteit en kwaliteit van een gebied. De opgenomen ontwikkelrichtingen dienen daarom te worden gelezen als richtinggevend voor het behouden, herstellen en versterken van de landschappelijke kwaliteit en identiteit van het landschap.

Kortom, de gekozen begrenzingen moeten niet worden gezien als een afwijking van de provinciale beleidsdoelen, maar als een gemeentelijke vertaling daarvan naar de lokale ruimtelijke context.

Gebiedsgerichte uitwerking
De gebiedsgerichte uitwerking heeft een ander doel dan de landschappelijke uitwerking. Waar de landschapstypen richting geven aan de manier waarop ontwikkelingen kunnen aansluiten bij de landschappelijke karakteristieken, geeft de gebiedsgerichte uitwerking richting aan de functies en opgaven die in een gebied centraal staan.

Binnen deze uitwerking zijn vijf deelgebieden met bijbehorende ontwikkelrichtingen te onderscheiden:

- Bebouwd gebied
    - Kwalitatieve inbreiding in groeikernen
    - Vitale en leefbare dorpskernen
    - Bedrijventerreinen
- Overgangsgebied
    - Ruimte voor wonen en werken
    - Omgevingsgericht buitengebied
- Agrarisch buitengebied
    - Toekomstbestendig buitengebied
    - Regulier (intensief) agrarisch gebruik
- Bufferzone
    - Natuurlijk buitengebied
    - Natuurontwikkeling
- Natuurgebieden
    - Natuurbehoud en natuurontwikkeling

Deze indeling is gedeeltelijk gebaseerd op Provinciaal beleid en gedeeltelijk aangevuld op basis van gemeentelijke keuzes en lokale gebiedskenmerken. Bij het bepalen van de deelgebieden is niet uitsluitend gekeken naar de hoofdzoneringen uit de Provinciale Omgevingsvisie. Ook onderliggende provinciale beleidslagen, zoals de *'hydrologische bufferzones rond grondwaterafhankelijke natuur'* en *'ecologische verbindingszones'*, zijn betrokken bij de afweging.

Hiermee wordt voorkomen dat de gemeentelijke Omgevingsvisie Nederweert ontwikkelmogelijkheden suggereert die niet passen binnen geldende provinciale doelen of beschermingsregimes.

Bebouwd gebied
Het deelgebied *'bebouwd gebied'* omvat de kernen, bedrijventerreinen en daaraan functioneel verbonden voorzieningen, zoals sportcomplexen. De begrenzing is grotendeels gebaseerd op de provinciale aanduidingen *'stedelijk gebied'*, *'landelijke kernen'* en *'bedrijventerreinen'*. Deze aanduidingen vormen de basis voor de provinciale verstedelijkingsstructuur en zijn gericht op het concentreren van wonen, werken, voorzieningen en economische ontwikkeling binnen de bestaande bebouwde omgeving.
De begrenzing van het bebouwd gebied wijkt slechts beperkt af van de Provinciale Omgevingsvisie. De gemeentelijke begrenzing is op enkele locaties uitgebreid om ook bestaande voorzieningen die functioneel onderdeel uitmaken van de kernen, zoals sportcomplexen, onderdeel te laten zijn van het bebouwd gebied. Hiermee sluit de begrenzing beter aan op de feitelijke ruimtelijke situatie binnen de gemeente.

Inhoudelijk sluit het bebouwd gebied aan op de uitgangspunten van het provinciale beleid, waarin zorgvuldig ruimtegebruik, een aantrekkelijk woon- en leefklimaat en het concentreren van verstedelijkingsopgaven binnen bestaand bebouwd gebied centraal staan. De gemeentelijke uitwerking verschilt doordat binnen het bebouwd gebied onderscheid wordt gemaakt tussen de ontwikkelrichtingen *'kwalitatieve inbreiding in groeikernen'*, *'vitale en leefbare dorpskernen'* en *'bedrijventerreinen'*. Deze onderverdeling maakt inzichtelijk welke rol de verschillende kernen vervullen binnen de woningbouwopgave, het voorzieningenniveau en de toekomstige ontwikkeling van de gemeente.

Daarbij bieden de groeikernen Nederweert, Budschop en Ospel meer ruimte voor woningbouw, verdichting en voorzieningenontwikkeling, terwijl in de dorpskernen Leveroy, Nederweert-Eind en Ospeldijk sterker wordt aangesloten bij de bestaande schaal, identiteit en ruimtelijke structuur van de kern. Voor de bedrijventerreinen ligt de nadruk op het behouden en versterken van een aantrekkelijk vestigingsklimaat voor ondernemerschap en werkgelegenheid.
De gekozen begrenzing moet daarom worden gezien als een gemeentelijke vertaling van de provinciale verstedelijkingsstructuur naar de specifieke situatie van Nederweert. De gebiedsaanduiding maakt inzichtelijk waar wonen, voorzieningen en economische ontwikkeling worden geconcentreerd en hoe deze bijdragen aan een toekomstbestendige ontwikkeling van de verschillende kernen.

Overgangsgebied
Het deelgebied *'overgangsgebied'* is begrensd op basis van de landschapstypen velden en kampen (zie landschappelijke uitwerking) en refereert hiermee naar de geomorfologische eenheid van het *Eiland van Weert*. Deze gebieden vormen van oudsher de overgang tussen de kernen en het buitengebied en kenmerken zich door een sterke verweving van functies.

Binnen het overgangsgebied wordt onderscheid gemaakt tussen de ontwikkelrichtingen *'ruimte voor wonen en werken'* en *'omgevingsgericht buitengebied'*. De eerste ontwikkelrichting biedt ruimte voor toekomstige kernuitbreidingen en werklandschappen, terwijl de tweede ontwikkelrichting zich richt op het sturen van functies die bijdragen aan de verbetering van de leefomgevingskwaliteit rondom de kernen.

Deze begrenzing wijkt af van het, in beginsel vergelijkbare, provinciale '*verwevingsgebied*'. Waar de Provinciale Omgevingsvisie uitgaat van een generieke, provinciebrede zonering rondom de kernen, is in de Omgevingsvisie Nederweert gekozen voor een ruimer overgangsgebied. Aanleiding hiervoor zijn de omvangrijke opgaven die zich rondom de kernen voordoen op het gebied van woningbouw, leefbaarheid, gezondheid, en ruimtelijke kwaliteit. Juist in deze zone komen de belangen van de verschillende thema's samen en hebben ontwikkelingen in het buitengebied directe invloed op het woon- en leefklimaat van de kernen. Binnen het overgangsgebied wordt daarom gestuurd op een omgevingsgerichte ontwikkeling. Dit betekent dat ruimtelijke ontwikkelingen niet uitsluitend worden beoordeeld vanuit hun functie, maar vanuit hun bijdrage aan de kwaliteit van de leefomgeving en een gezond woon- en leefklimaat.

De begrenzing van de ontwikkelrichting *'ruimte voor wonen en werken'* is voortgekomen uit een zorgvuldige afweging van de bovenliggende opgaven en ambities rondom de verschillende kernen. Daarbij is enerzijds gekeken naar de behoefte aan ruimte voor toekomstige woningbouw, bedrijvigheid en andere kerngebonden ontwikkelingen. Anderzijds is rekening gehouden met aanwezige landschappelijke,

natuurlijke, hydrologische en cultuurhistorische waarden. Gebieden die vanwege deze waarden een belangrijke bijdrage leveren aan de kwaliteit en identiteit van de leefomgeving zijn daarom niet opgenomen binnen de ontwikkelrichting *'ruimte voor wonen en werken'* en op de visiekaart aangeduid als *'kern niet uitbreiden vanwege waarden'*. Hiermee wordt voorkomen dat ruimtelijke ontwikkelingen ten koste gaan van de meest waardevolle structuren rondom de kernen.

De afwijkende begrenzing moet worden gezien als een lokale vertaling van provinciale beleidsdoelen naar de specifieke ruimtelijke situatie van Nederweert. Daarbij is bewust gekozen voor een ruimere begrenzing van het overgangsgebied dan het provinciale verwevingsgebied, zodat de opgaven rondom leefomgevingskwaliteit, woningbouw, bedrijvigheid, landbouw en andere thema's in samenhang kunnen worden benaderd, terwijl tegelijkertijd de meest waardevolle landschappelijke en ecologische structuren worden ontzien van het toevoegen van nieuw bebouwd programma.

Agrarisch buitengebied
Het deelgebied *'agrarisch buitengebied'* omvat de delen van Nederweert waar de landbouwfunctie centraal staat en waar de ontwikkelrichting primair is gericht op het behouden en versterken van een toekomstbestendige agrarische sector. Binnen het agrarisch buitengebied wordt onderscheid gemaakt tussen de ontwikkelrichtingen *'toekomstbestendig buitengebied'* en *'regulier (intensief) agrarisch gebruik'*. De eerste ontwikkelrichting richt zich op de verdere verduurzaming en toekomstbestendigheid van de landbouw, terwijl binnen de tweede ontwikkelrichting ruimte bestaat voor reguliere en meer intensieve vormen van agrarisch gebruik, passend binnen de geldende kaders voor milieu, water en natuur.

De begrenzing van het agrarisch buitengebied is in eerste instantie gebaseerd op het provinciale *'primair landbouwgebied'*, maar komt hier niet volledig mee overeen. Anders dan in de Provinciale Omgevingsvisie is niet uitsluitend gekeken naar de landbouwkundige functie van een gebied, maar ook naar de samenhang met andere ruimtelijke en maatschappelijke opgaven. Gebieden waarvoor vanuit provinciaal beleid aanvullende opgaven gelden op het gebied van natuur, water, biodiversiteit, leefomgevingskwaliteit of de relatie tussen kern en buitengebied zijn binnen de Omgevingsvisie Nederweert ondergebracht in de deelgebieden bufferzone of overgangsgebied. Hierdoor maken sommige gronden die binnen de provinciale systematiek onderdeel uitmaken van het primair landbouwgebied in de gemeentelijke Omgevingsvisie Nederweert onderdeel uit van een ander deelgebied.

Inhoudelijk sluit het agrarisch buitengebied aan op dezelfde uitgangspunten als het provinciale primair landbouwgebied. In beide gevallen staat het bieden van ruimte aan een economisch vitale en toekomstbestendige landbouw centraal en wordt terughoudend omgegaan met functies die de agrarische functie kunnen belemmeren. De gemeentelijke uitwerking verschilt doordat binnen het agrarisch buitengebied een nadere onderverdeling is aangebracht tussen de twee ontwikkelrichtingen. Deze onderverdeling maakt inzichtelijk dat niet ieder deel van het agrarisch buitengebied dezelfde ontwikkelrichting kent, zonder dat daarmee nieuwe beleidsdoelen worden geïntroduceerd.

De gemeentelijke uitwerking legt daarnaast nadrukkelijk de relatie met opgaven rondom leefomgevingskwaliteit, bodemkwaliteit, waterbeheer en emissiereductie. Deze thema's spelen ook binnen het Europese, nationale en provinciale beleid een belangrijke rol en vormen een verdere uitwerking van de randvoorwaarden waarbinnen de landbouw zich op lange termijn kan blijven ontwikkelen. De ontwikkelrichtingen zijn daarmee niet gericht op het beperken van de landbouw, maar op het versterken van een toekomstbestendige agrarische sector die economisch vitaal blijft en tegelijkertijd rekening houdt met de kwaliteit van de leefomgeving.

De gekozen begrenzing moet daarom worden gezien als een gemeentelijke vertaling van het provinciale landbouwbeleid naar de specifieke situatie van Nederweert. Het agrarisch buitengebied introduceert geen aanvullend beschermingsregime en wijzigt geen bestaande rechten, vergunningen of gebruiksmogelijkheden. De gebiedsaanduiding maakt inzichtelijk waar de landbouwfunctie centraal staat en hoe deze zich verhoudt tot andere ruimtelijke opgaven binnen de gemeente.

Bufferzone
Het deelgebied *'bufferzone'* is in de Omgevingsvisie Nederweert samengesteld uit verschillende provinciale gebiedsaanduidingen die gericht zijn op de bescherming en versterking van natuur-, water- en bodemsystemen. De begrenzing bestaat uit de provinciale aanduidingen *'groenblauwe landbouwzone'*, *'hydrologische bufferzones rond*

grondwaterafhankelijke natuur', *'overgangszones rondom kwetsbare Natura 2000-gebieden'* en *'ecologische verbindingszones'*. Daarnaast zijn langs de vier natuurbeken, de Aa, Neerpeelbeek, Tungelroyse Beek en Oude Graaf, gemeentelijke bufferszones toegevoegd. De aanduiding natuurbeken markeert de beken en beeksystemen die vanuit provinciaal perspectief van belang zijn voor ecologische verbindingen, beekherstel en het realiseren van een robuust water- en natuursysteem.

De begrenzing van de bufferzone wijkt daarmee slechts beperkt af van het provinciale beleid. Anders dan bij het overgangsgebied is geen sprake van een volledig nieuwe gemeentelijke zonering, maar vooral van een bundeling van bestaande provinciale aanduidingen binnen één herkenbaar hoofdgebied. De aanvullende bufferzones langs de natuurbeken zijn toegevoegd om de samenhang tussen water-, natuur- en landschapsopgaven beter inzichtelijk te maken. Daarbij is aangesloten op opgaven rondom beekherstel, ecologische verbindingen, waterkwaliteit, hydrologisch herstel en de doelstellingen die voor verschillende beeksystemen voortvloeien uit de Kaderrichtlijn Water.

De provinciale alsook de gemeentelijke aanduidingen gaan uit van een blijvende rol voor de landbouw, waarbij agrarische functies gecombineerd worden met opgaven op het gebied van natuur, water en bodem. De bufferzone is daarmee nadrukkelijk niet uitsluitend een natuurgebied, maar een gebied waar verschillende functies samenkomen en waar de landbouw, passend bij de gebiedsopgaven, de grootste gebruiker en beheerder van het gebied blijft.

Inhoudelijk sluit de bufferzone daarmee aan op de doelstellingen die reeds onderdeel zijn van het provinciale beleid, zoals het versterken van ecologische verbindingen, het verbeteren van natuur- en waterkwaliteit, het tegengaan van verdroging en het herstellen van hydrologische systemen. De gemeentelijke uitwerking verschilt doordat deze de doelen verder vertaalt naar ontwikkelrichtingen voor het gebied. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de ontwikkelrichtingen *'natuurlijk buitengebied'* en *'natuurontwikkeling'*. Deze onderverdeling brengt tot uitdrukking waar landbouw een belangrijke functie blijft vervullen en waar natuurontwikkeling primair leidend is, zonder dat hiermee nieuwe provinciale beleidsdoelen worden geïntroduceerd.

Binnen de bufferzone kunnen gebieden voorkomen die in de Provinciale Omgevingsvisie tevens zijn aangeduid als primair landbouwgebied. Deze combinatie is niet tegenstrijdig. Ook binnen de provinciale systematiek kunnen landbouwkundige functies samengaan met aanvullende opgaven op het gebied van natuur, water en bodem. De gemeentelijke bufferzone maakt deze samenloop van belangen en opgaven explicieter zichtbaar, maar legt geen aanvullende beperkingen op ten opzichte van het provinciale beleid.

De gekozen begrenzing moet daarom worden gezien als een lokale vertaling en bundeling van bestaande provinciale beleidsdoelen naar de specifieke ruimtelijke situatie van Nederweert. De bufferzone introduceert op zichzelf geen nieuw beschermingsregime en wijzigt geen bestaande rechten, vergunningen of gebruiksmogelijkheden. De gebiedsaanduiding geeft richting aan toekomstige afwegingen en maakt inzichtelijk hoe natuur-, water- en landbouwopgaven in samenhang worden benaderd.

Natuurgebieden
De begrenzing van het deelgebied *'natuurgebieden'* is gebaseerd op de aanduidingen *'Natura 2000'* en het *'Natuurnetwerk Nederland'*. De begrenzing van dit deelgebied is rechtstreeks overgenomen uit de bestaande Europese, nationale en provinciale beleidskaders. Natura 2000-gebieden zijn aangewezen op grond van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, terwijl het Natuurnetwerk Nederland onderdeel vormt van het nationale natuurbeleid. Deze kaders zijn vertaald naar provinciaal niveau in de Provinciale Omgevingsvisie. De gemeentelijke begrenzing sluit hier rechtstreeks op aan en bevat geen aanvullende begrenzingen of wijzigingen. De begrenzing van het deelgebied natuurgebieden wijkt daarmee niet af van het bovenliggende beleid.

Wel zijn de Natura 2000 en het Natuurnetwerk Nederland gebieden binnen de Omgevingsvisie Nederweert samengebracht in één deelgebied. Hoewel beide aanduidingen een verschillende beleidsmatige en juridische oorsprong kennen, staan binnen beide systemen natuurbehoud, natuurherstel en natuurontwikkeling centraal. Vanuit de beoogde ontwikkelrichting bestaat daarom geen aanleiding om hiervoor afzonderlijke deelgebieden te onderscheiden.

Inhoudelijk sluit het deelgebied aan op de doelstellingen die reeds gelden voor Natura 2000 en het Natuurnetwerk Nederland. De gemeentelijke uitwerking vertaalt deze naar gebiedsgerichte ontwikkelrichtingen voor Nederweert, met aandacht voor onder meer verdrogingsbestrijding, natuurverbindingen, waterberging, recreatieve zonering, rust en natuurbeleving. Deze thema's sluiten rechtstreeks aan op de bestaande natuur-, water- en biodiversiteitsopgaven voor het gebied.

De gebiedsaanduiding maakt inzichtelijk welke ruimtelijke ontwikkelrichting wordt nagestreefd, maar introduceert op zichzelf geen aanvullend beschermingsregime en wijzigt geen bestaande rechten, vergunningen of wettelijke verplichtingen.

Hoe moeten de kaarten worden gelezen?
De Omgevingsvisie Nederweert bestaat uit drie samenhangende uitwerkingen: de themagerichte uitwerking, de landschappelijke uitwerking en de gebiedsgerichte uitwerking. Iedere uitwerking kent een eigen vertrekpunt en dient een ander doel. Hierdoor komen de begrenzingen van de verschillende kaarten niet altijd overeen. Dit is een bewuste keuze en geen afwijking of onvolkomenheid.

De themagerichte uitwerking brengt de belangrijkste opgaven en ambities voor Nederweert in beeld, zoals wonen, werken, mobiliteit, natuur, water, klimaat, gezondheid en leefomgevingskwaliteit. De landschappelijke uitwerking is gebaseerd op de identiteit, ontstaansgeschiedenis en ruimtelijke kenmerken van het landschap en geeft richting aan het behouden, herstellen en versterken van de landschappelijke kwaliteit. De gebiedsgerichte uitwerking richt zich op de functies, ontwikkelrichtingen en opgaven die in een gebied centraal staan. Hierdoor kunnen binnen één deelgebied meerdere landschapstypen voorkomen en kan een landschapstype onderdeel uitmaken van verschillende deelgebieden.

Bij ruimtelijke ontwikkelingen dienen de verschillende uitwerkingen daarom altijd in samenhang te worden gelezen, waarbij de thematische uitwerkingen gemeentebreed richtinggevend zijn en de landschappelijke en gebiedsgerichte uitwerking locatiespecifiek zijn. Juist deze gelaagde benadering maakt het mogelijk om zowel recht te doen aan de identiteit van een gebied als aan de maatschappelijke en ruimtelijke opgaven die daar spelen. De begrenzingen in de Omgevingsvisie Nederweert hebben daarbij een andere functie dan de begrenzingen uit de Provinciale Omgevingsvisie. De gekozen begrenzingen zijn niet uitsluitend gebaseerd op één provinciale aanduiding, maar op een integrale afweging van ruimtelijke kenmerken, bestaande beleidskaders en (lokale) gebiedsopgaven.

De ontwikkelrichtingen binnen de Omgevingsvisie Nederweert dienen te worden gelezen als richtinggevende uitspraken over de gewenste ontwikkeling van een gebied. Zij geven aan welke ontwikkelingen vanuit gemeentelijk perspectief wenselijk zijn en welke kwaliteiten behouden, hersteld of versterkt moeten worden. Gezamenlijk bieden zij een kader voor toekomstige ruimtelijke afwegingen, waarbij landschap, natuur, water, landbouw, economie, wonen en leefomgevingskwaliteit steeds in onderlinge samenhang worden beschouwd.